

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA DUPĂ NAȘTEREA DOMNULUI

(a Sfinților Iosif Logodnicul,
David Prorocul și Iacob, rudenia
Domnului)
(Fuga în Egipt)

SF. MC. ANISIA FECIOARA,
SF. CUV. TEODORA; SF. CUV. LEON

A mai trecut un an. Și suntem datori să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru toate, pentru cele bune, dar mai ales să dăm slavă lui Dumnezeu pentru încercările grele prin care am trecut, așa cum făceau și sfinții de odinioară. Îl slăveau pe Dumnezeu nu numai pentru binefaceri, ci asemenea lui Iov, îl preamăreau pe Dumnezeu mai ales pentru încercările grele prin care treceau.

2018 a fost anul centenarului și nu ne-a tăcut gura - mărturie în sprijinul celor afirmate ne stau site-ul și ziarul bisericii - punând înaintea dumneavoastră figurile luminoase care strălucesc pe firmamentul Ortodoxiei și al neamului, care prin faptele lor mărețe, cu ajutorul lui Dumnezeu, au făurit Romania Mare.

2018 a însemnat un an de multă muncă pentru biserica noastră, atât pe plan pastoral, misionar, cât și cultural sau administrativ-gospodăresc. În primul rând v-am ținut la curent cu viața bisericii prin ziarul nostru, care a apărut fără întrerupere timp de 52 de săptămâni. Apoi site-ul bisericii, care a înregistrat peste 3.000.000 de vizitatori. Prin acest site ne aflăm pe primul loc în Biserica Ortodoxă Română. De aceea, mulțumim celor care, cu timp și fără timp, au urmărit activitatea misionar-filantropică a bisericii care s-a concretizat în nenumărate vizite făcute la căpătâiul celor bolnavi, la Centrul „Sf. Margareta” la cei peste 30 de copii aflați în grija bisericii noastre, și mai ales în răspunsul celor care ne-au solicitat ajutorul și cărora le-am plătit fără ezitare rețetele pentru procurarea medicamentelor. Mulțumim pe această cale

CUVÂNT LA CUMPĂNA DINTRE ANI

Consiliului și Comitetului Parohial care benevol, fără cârtire, s-au aflat în slujba bisericii noastre. De asemenea, anul 2018 a fost anul în care am lucrat fără întrerupere la Așezămintele Sociale, am pus clopotele bisericii, am făcut în proporție de 80% grădinița pe care urmează să o deschidem, iar acum ne străduim să dăm în folosință cantina bisericii. Tot cu ajutorul bunilor creștini am reușit să începem pictura capelei pe care sperăm să o sfințim.

Pe plan cultural suntem în faza de a da bun de tipar monografiei parohiei noastre în care punem în evidență nu numai istoria acestui lăcaș ci și vrednicia fiilor acestei biserici. Vrem să prezentăm o carte din care să se vadă viața bisericii, chipurile de oameni luminați care au contribuit la zidirea acestui sfânt lăcaș.

Am avut în acest an invitați mulți oameni de cultură, care duminică de duminică au fost prezențe vii în viața bisericii noastre. Am avut nenumărate slujbe arhieresti, ca o binecuvântare a lui Dumnezeu pentru vrednicia credincioșilor din parohie.

Indiscutabil sunt și alte multe lucruri de făcut. Trebuie să deschidem noi orizonturi bisericii în care ne desfășurăm

activitatea, să prețuim mai mult jertfa înaintașilor și să contribuim mai mult la formarea tinerilor.

Anul 2018 a însemnat pentru noi un an în care am condus la Locurile Sfinte peste 200 de persoane. Aceste pelerinaje sunt o adevărată școală a Duhului Sfânt pentru promovarea frumuseții fără margini a sfintei noastre Ortodoxii.

Nu pot încheia fără a mulțumi doamnei Maria Buleu pentru sprijinul acordat ca dumneavoastră să aveți în fiecare duminică mărturia noastră cuprinsă în acest minunat ziar.

Vrem de asemenea să mulțumim părinților slujitori ai acestei biserici, care cu timp și fără timp și-au desfășurat activitatea în biserica noastră. Alături de preoții Eugen Moraru, Adrian Chiriță, C-tin Tomescu, Ioan Tudorache și părintele arhidiacon prof. dr. Ioan Caraza și părintele diacon Cristian Filiuță, am creat o atmosferă de-a dreptul evanghelică de pace și liniște, de o armonioasă împreună slujire.

Mulțumesc de asemenea corului - Corala Dominus - care discret și-au făcut datoria cum se cuvine. De asemenea, vreau să mulțumim psaltților Bogdan Marin, Sebastian Heltianu și Marian Știrbei, care în fiecare duminică au prestat

o activitate dumnezeiască, susținând concerte pe care nu le auziți în altă parte ca la Șerban Vodă. Acestora le datorăm succesul bisericii noastre în lupta deloc ușoară pe care o are de dus în această vreme secularizată.

Să nu uităm că la nepăsarea, răutatea, indiferentismul și dușmănia cu care s-a luptat Biserica, noi n-am răspuns decât cu dragoste și cu speranța că mâine va fi mai bine decât azi.

Și pentru că suntem la început de an, îngăduți-mi câteva cuvinte pe care le port

în suflet ca sarcină misionară pentru anul 2019, un an dedicat profesorilor, preoților, primarilor gospodari și mai ales satului românesc, aflat în derivă. Stau în sarcina noastră multe lucruri grele, dar toate le purtăm cu nădejdea că Dumnezeu ne va ajuta să împlinim toate obiectivele. Se deschide un câmp de lucru foarte interesant, cu provocări la care trebuie să facem față.

Ne vom aminti în acest an de toți tipografuli care au contribuit la crearea marii culturi românești. Și nu-l vom uita

nici pe Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț, ocrotitorul parohiei noastre și părintele Filocaliei românești. Dorim ca în acest an să organizăm un simpozion în cinstea sfântului care să depășească granițele parohiei noastre.

Nu vreau să lungesc cuvântul meu, dar țin să vă adresez un cuvânt dumneavoastră, care sunteți sufletul Bisericii lui Dumnezeu. Un cuvânt de prețuire și alese urări de bine și sănătate, precum și tradiționalul „La mulți ani!”. ❖

Părintele Dinu

SFÂNTUL IERARH VASILE CEL MARE, ARHIEPISCOPUL CEZAREEI CAPADOCIEI

Anul începe cu un sfânt care ocupă în Biserica un loc absolut special.

Să luăm aminte la viața și familia lui, punându-l în 2019 ca țintă în viețuirea noastră creștină.

Personalitate polivalentă, Sf. Vasile a excelat în toate activitățile pe care le-a întreprins. A fost un preot de excepție, mare liturghisitor și prieten de nădejde, pedagog de clasă și organizator înăscut, teolog profund și un adevărat om de știință. A înființat nenumărate instituții de asistență socială.

S-a născut în Cezareea Capadociei prin anul 330 într-o familie care a dat mulți sfinți. Tatăl său era retorul Vasile, iar mama sa se numea Emilia. Bunica din partea tatălui, Macrina cea Bătrână, fusese ucenică a Sf. Grigorie Taumaturgul, și avusese de suferit în timpul persecuțiilor lui Dioclețian (284-305). Familie numeroasă, cu zece copii, dintre care trei vor fi episcopi: Vasile, Grigorie de Nyssa, Petru de Sevasta, cinci vor fi monahi, cei trei dinainte, și Naucrati și Macrina cea Tânără. Șase sfinți în familie: Sf. Macrina cea Bătrână, Sf. Emilia, Sf. Vasile, Sf. Grigorie (de Nyssa), Sf. Petru, Sf. Macrina cea Tânără.

Așadar copiii au fost crescuți în duh creștin. Sf. Vasile și-a continuat educația în școlile din Cezareea Capadociei, unde l-a cunoscut pe Sf. Grigorie Teologul, apoi în școlile din Constantinopol și, în fine, la Atena. A fost prieten cu Sf. Grigorie de Nazianz. Viața lor studențească e model pentru teologii de totdeauna. Ei cunoșteau doar două drumuri: al școlii și al Bisericii.

Sf. Vasile s-a întors în țară pe la anul 355, iar pentru că toată viața a avut parte de suferințe fizice, a învățat medicina. A primit Taina Sfântului Botez în anul 357. Face o primă împărțire a averii sale la săraci, apoi pleacă în călătorie în Egipt, Palestina, Celesiria și Mesopotamia, pentru a întâlni renumiți asceți. La întoarcere înființează o mănăstire în Pont,

pe malul râului Iris, organizată după criteriul obștei, și-l cheamă pentru a fi alături de el pe Sf. Grigorie Teologul. Va îmbina munca manuală cu rugăciunea și cu râvna intelectuală. Aici scrie „Regulile vieții monahale” (Regulile mari și mici) și pune bazele „Filocaliei” împreună cu Sf. Grigorie Teologul.

Hirotonit preot de Episcopul Eusebiu, îi devine acestuia bun sfătuitor. În 368, cu prilejul unei mari foamete, Sf. Vasile a organizat admirabil asistența socială și a făcut a doua împărțire a averii sale săracilor. În 370, murind episcopul Eusebiu, Sf. Vasile a fost ales în locul acestuia. Reorganizează Biserica de sub jurisdicția sa, impunându-se printr-o uriașă activitate dogmatică, pastorală și socială, susținând lupta Sf. Atanasie cel Mare contra arienilor și apărând învățătura creștină niceeană.

Sf. Vasile a fost un suflet mare, cu o minte laborioasă și exactă. A luptat pentru alinarea suferințelor celor mulți, nefăcând discriminare între oameni și credințele lor. A înființat instituții de asistență socială numite Vasiliade: azil, ospătarie,

cașă pentru reeducarea fetelor alunecate, spital (și de leproși), școli tehnice.

A împodobit serviciul divin cu Sfânta sa Liturghie, ce se săvârșește de zece ori în cursul anului bisericesc.

A fost pretutindeni prezent, i-a sprijinit moral și financiar pe tinerii cei mai dotați din școli, convins fiind că Biserica are nevoie de întăriri permanente pentru atingerea scopurilor ei divino-umane. Toate acestea la un loc parcă nu întregesc portretul acestui ilustru bărbat al Bisericii. O muncă uriașă, desfășurată pe parcursul unei vieți relativ scurte, pentru că Sf. Vasile a trecut la cele veșnice pe 1 ianuarie 379, la doar 49 de ani, fiind numit încă de pe atunci cel Mare. Era cel Mare ca exponent al doctrinei creștine și ca autor de omilii folositoare de suflet, mai mare încă în viața practică, în rolul său de prelat al Bisericii și de om al faptelor.

Este cunoscută corespondența arhiepiscopului de Cezareea Capadociei cu Biserica din Sciția pentru a fi trimise în Asia Mică moaștele Sf. Sava, care a fost înecat la 12 aprilie 373 de către goți în râul Museos, identificat cu râul Buzău.

Influența Sf. Vasile cel Mare în monahismul românesc s-a făcut prin Sf. Nicodim de la Tismana (†1406), iar mai târziu prin Sf. Cuv. Paisie de la Neamț (†1794) ca și pe alte căi, astfel că viața monahală din Biserica Ortodoxă Română are un pronunțat caracter vasilian. Iar Patriarhia Ecumenică ridică, la 10 octombrie 1776, pe mitropoliții Ungrovlahiei la treapta de locuitori ai Cezareei Capadociei, poate pentru că Biserica Ortodoxă Română a păstrat ideile creștine ale Sf. Vasile cel Mare.

În Biserica Ortodoxă Română Sf. Vasile cel Mare este unul dintre cei mai populari sfinți, opera sa constituind și astăzi un izvor bogat de învățăminte folositoare, iar exemplul vieții sale este unul dintre cele mai pilduitoare modele ale celor ce se nevoiesc pe calea desăvârșirii creștine. ❖

DESPRE AGHEASMA MARE

Sfințirea cea Mare a apei sau Agheasma Mare se săvârșește numai de Bobotează.

Slujba de sfințire a apei se poate săvârși de trei ori: la finalul Sfintei Liturghii din ajunul praznicului, după terminarea slujbei Utreniei Bobotezei și după Sfânta Liturghie din ziua Bobotezei. Primele două slujbe se oficiază mai ales la catedralele chiriarhale și mănăstiri.

Din Agheasma Mare vom gusta de 8 ori, pe nemâncate, căci nimic din cele lumești, trecătoare nu este mai important decât hrana spirituală. Apoi luăm sfânta anafora. Când ne împărtășim putem gusta din ea imediat după Sfânta Euharistie. Beneficiile Agheasmei Mari: ne sfințește sufletele și trupurile, casele, gospodăriile, pământurile, întreg spațiul în care ne desfășurăm activitatea, munca, învățătura. Prin sfințirea naturii, a tot ce-l înconjoară pe om, Biserica ne arată că Dumnezeu trebuie mărturisit și lăudat nu numai în biserică, ci și în afara ei. De aceea, slujba de sfințire a Agheasmei Mari se face în exteriorul bisericii, de obicei lângă un râu, fântână, izvor sau într-un loc frumos amenajat, uneori împodobit cu cruci de gheață, unde se pregătesc și se împodobesc numeroase vase cu apă.

Agheasma Mare ne aduce vindecare de boli sufletești și trupești. În vremurile de azi, omul înfruntă multe boli ale trupului ori sufletului, adesea cele fizice fiind generate de suferințe sufletești, de păcate sau patimi. Să avem convingerea că apa sfințită ne vindecă, ne sporește credința, dragostea de Dumnezeu și de semenii. Din rugăciunile din rânduiala sfințirii Agheasmei Mari aflăm că ea se arată izbăvitoare de patimi și izgonitoare a duhurilor celor rele. Adesea diavolul caută cu orice chip să ne piardă, îndemnându-ne la păcat, iar apa sfințită la Bobotează ne dă putere peste ispite, și ne apropie mai mult de Dumnezeu, izvorul sfințeniei și al iubirii.

Fiecare creștin va avea în casă un vas cu Agheasmă Mare, ținut la loc curat și va gusta cu evlavie din ea în zilele de post, în vreme de necazuri, ispite, nevoi sau grele suferințe, dar numai după ce primește dezlegare de la duhovnic. Unii preoți rânduiesc celor pe care-i spovedesc Agheasmă Mare înainte de a primi Sfânta Împărtășanie. Sunt credincioși, care în Postul Mare, se nevoiesc postind aspru sau negru, primind dezlegare de la povățuitorul lor spiritual să guste spre seară câteva guri de Agheasmă Mare. Iar cei pe care duhovnicul îi oprește de la Împărtășanie din pricina unor păcate, pot lua Agheasmă Mare, cu încuviințarea duhovnicului ca mângâiere și nădejde a mântuirii lor, ca leac spre tămăduire și îndreptare. ❖

**Sâmbătă,
5 ianuarie,
în Ajunul
Bobotezei,
se face
prima slujbă
de sfințire a
Agheasmei Mari.
De aceea
vă punem
deja înainte
câteva îndrumări
referitoare
la aceasta.**

Postul din Ajunul Bobotezei

Zia de 5 ianuarie are o semnificație aparte căci este premergătoare unei mari minuni pe care Dumnezeu a făcut-o cu omul, după Nașterea Mântuitorului Hristos cu trupul: omul (Sf. Ioan Botezătorul) își va pune mâinile pe creștetul Domnului, a Creatorului său. Și cum să nu postim într-o astfel de zi, pregătindu-ne pentru excepționala întâlnire dintre Creator și creatură!

Mai postim și pentru că în ajunul Bobotezei se oficiază slujba Agheasmei Mari, cu care preoții merg pe la casele credincioșilor și le sfințesc. După rânduiala trebuie să gustăm din apa cea sfințită, or acest lucru nu-l putem face decât în stare de post și rugăciune, de ajunare. Biserica a rânduit acest post de o zi și pentru a ne reculege duhovnicește ca să înțelegem cât

mai deplin iubirea lui Dumnezeu, Cel în Treime închinat, față de noi oamenii. Acest post, are o vechime foarte mare, din secolele IV-VI, când catehumenii se pregăteau să primească botezul. După ce erau botezați, puteau să participe pentru prima dată la Liturghia credincioșilor și să se împărtășească cu dumnezeieștile merinde.

Dacă ajunul Bobotezei va cădea de luni până vineri inclusiv pravila bisericească prevede post aspru sau chiar negru. Se ajunează până la ceasul al IX-lea (ora 15), după care se consumă doar fructe și legume uscate ori fierte, fără untdelemn. Dacă ajunul va cădea în zi de sâmbătă ori duminică, atunci nu se mai face ajunare totală, ci, după Sfânta Liturghie și slujba Agheasmei Mari se pot consuma bucate gătite și cu untdelemn. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 30 DECEMBRIE 2018 - 6 IANUARIE 2019

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 30 decembrie 2018	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Nașterea Domnului (a Sfinților Iosif Logodnicul, David Prorocul și Iacob, rudenii Domnului)/(Fuga în Egipt) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 31 decembrie 2018	de la 23 ⁰⁰	Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos; Slujba de mulțumire și cuvânt la trecerea dintre ani
Marți 1 ianuarie 2019	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†)Tăierea împrejur cea după trup a Domnului; (†) Sf. Ier. Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei - Utrenia, Sf. Liturghie
Vineri 4 ianuarie 2019	de la 22 ³⁰	Slujbă de priveghere de toată noaptea; După Sfânta Liturghie se va face slujba de sfințire a Agheasmei Mari (Ajunul Bobotezei)
Duminică 6 ianuarie 2019	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Botezul Domnului (Boboteaza - Dumnezeiasca Arătare) Utrenia, Sfânta Liturghie, Slujba de sfințire a Agheasmei Mari

„DOBÂNDEȘTE PACEA ȘI MII DE OAMENI DIN JURUL TĂU SE VOR MÂNTUI!”

**Sfântul Cuvios Serafim de Sarov,
prăznuit pe data de 2 ianuarie,
s-a născut în 1759 în orașul Kursk,
într-o familie înstărită și cucernică,
la începutul unei primăveri spirituale
pentru istoria Bisericii din Rusia.**

**Întreaga lui viață a stat
sub pecetea călăuzirii lui Dumnezeu
și a ocrotirii Maicii Domnului.**

La vârsta de 7 ani, Prohor (numele de botez al Sfântului Serafim) a căzut din turnul clopotniței mării biserici ctitorite de familia lui, dar a rămas nevătămat. Doi ani mai târziu, s-a îmbolnăvit grav, însă a fost vindecat în chip minunat, iar Maica Domnului i s-a arătat. Avea să rămână în lume până la 18 ani, când îi împărtășește mamei sale dorința de a deveni călugăr. Prohor primește binecuvântarea ei și o cruce de care nu se va despărți niciodată și care, mai târziu, după căderea comunismului, a făcut posibilă identificarea moaștelor sale depuse în muzeul ateismului.

Ocrotirea Maicii Domnului

Itinerarul vieții Sfântului Serafim a coincis cu o mare înflorire a monahismului rus. La vestita Lavră Pecerska ajunge tânărul Prohor, pentru a primi sfat de la starețul Dositei unde să se închinovieze. Pașii Duhului l-au purtat către ținutul Nijni Novgorod, dincolo de Volga, la mănăstirea din Sarov. A împletit asceza cu rugăciunea în pustia Sarovului, cu postul aspru și cu citirea Scripturii, hrănindu-se din cuvântul lui Dumnezeu.

Maica Domnului a fost prezentă în mod marcant în viața Sfântului Serafim de Sarov din fragedă copilărie și până la moartea sa. Ea i-a arătat o dragoste fără margini, vindecându-l de boli grave și apărându-l de 12 ori pe parcursul vieții. Odată Cuviosul Serafim a fost tâlhărit de răufăcători și aproape omorât în bătaie de aceștia. În situația deplorabilă în care se afla, îi apare Maica Domnului, însoțită de Sfinții Ioan Evanghelistul și Sfântul Apostol Petru, spunându-le celor doi: „Acesta este din neamul nostru!”, după care părintele Serafim se însănătoșește.

Prezența sa era „izvor de pace și liniște” pentru toți cei care îl căutau: oameni simpli, monahi, nobili, militari și pelerini. Tuturor le adresa îndemnul său rămas ca un testament duhovnicesc peste veacuri: „Do-bândește pacea și mii de oameni din jurul tău se vor mântui!”.

Așadar, în toate locurile, nu numai în Rusia și sub multe stăpâniri, credincioase lui Dumnezeu sau nu, până azi, oamenii s-au rugat Sfântului Serafim de Sarov și nenorocirile au luat sfârșit, iar binecuvântările

au coborât din înaltul cerului. De ce? Pentru că toată viața sa a fost una de pocăință și de asceză severă, un sacrificiu îndelung, o jertfire continuă pentru a îndeplini voia Singurului Căruia i se cuvin închinare toate gândurile și faptele noastre. Atâta vreme cât s-a aflat pe pământ, el a făcut minuni, și-a salvat poporul și pe cei care l-au chemat în rugăciunile lor; iată de ce continuă, din sălașul preafericit în care locuiește, să apere lumea prin mijlocirea sa înaintea Sfintei Treimi.

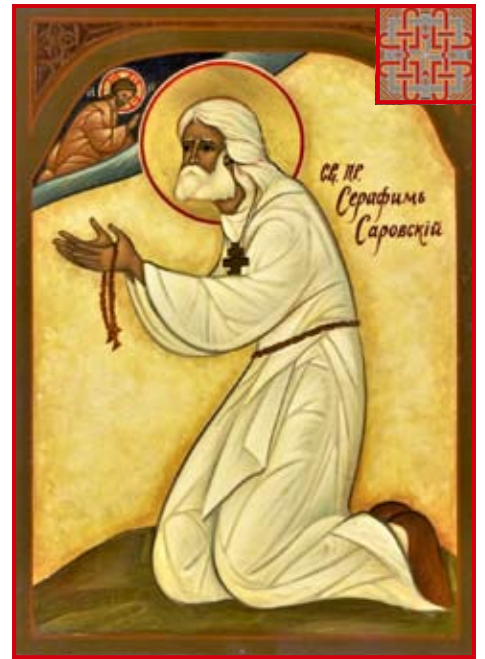
Puterea rugăciunii Sfântului Serafim

În 1812, Napoleon începe război împotriva Rusiei. Trupele lui Bonaparte dau o sângeroasă și vestită bătălie la Borodino (un sat în apropiere de Moscova) la 7 septembrie, iar Mihail Kutuzov, comandantul armatelor ruse, pierde pozițiile strategice deținute, dar nu capitulează.

Pe 16 septembrie, împăratul Franței se stabilește la Kremlin. De aici încolo au loc lupte între cele două părți cu victorii numai de partea invadatorilor.

La ușa chiliei Sfântului Serafim din pustia Sarovului vin mulți pelerini pentru a se plânge că în curând Rusia va fi ocupată. Cuviosul însă îi liniștește, spunându-le tuturor că foarte repede năvălitorii se vor retrage în deșert din țară.

Și așa a fost. Rugăciunea sfântului a cântărit mai mult în balanța războiului decât puterea tunurilor franceze. Nu puterea militară a rușilor a răpus vestita L'Armée du Nord, ci dezastrul acesteia a venit din altă parte. Deși Napoleon fusese asigurat că gerurile din regiunile din Rusia pe care avea să le străbată începe în decembrie, în acel an lucrurile nu au stat așa. Pe 30 octombrie 1812 erau deja -4°C.

Pe 3 noiembrie a căzut prima zăpadă. Natura devenise cel mai crunt dușman al occidentalilor. Soldații francezi se îmbolnăvesc pe capete, caii, lipsiți de furaje, sunt slăbiți și tăiați pentru hrana celor înfometate. Pe 9 noiembrie, temperatura scade până la -20°C la Smolensk, unde urma să aibă loc o nouă și decisivă confruntare. Acesta este momentul în care Bonaparte, pentru a nu-și decima trupele, ordonă retragerea. Pe de altă parte, în Franța, Claude Malet pune la cale o lovitură de stat, așa că împăratul pleacă incognito la Paris. Îl va urma, dezordonat, și ce mai rămăsese din diviziile franceze înghețate de frig și hărțuite de Kutuzov. Așa s-a terminat conflictul între cele două mari puteri.

Viața Cuviosului Serafim se va sfârși pe 2 ianuarie 1833, când este aflat adormit întru Domnul în chilia sa, la rugăciune, în genunchi, cu mâinile încrucisate pe piept în fața icoanei Maicii Domnului. ❖

La închiderea ediției

Înger al milosteniei

A trecut la cele veșnice doamna Maria Bucur, credincioasă devotată lui Dumnezeu și conștiință vie a parohiei Șerban Vodă. A strălucit prin credință vie și lucrătoare, prin hărnicie și dărnicie, fiind gata oricând să sară în ajutorul oamenilor.

A sprijinit activitatea bisericii, fiind ani de-a rândul în Comitetul de doamne, mereu prezentă în căminele de bătrâni și orfelinatelor de copii. Totdeauna făcând nenumărate daruri către mănăstirile Bisericii Ortodoxe din țară, din Muntele Athos și de la Locurile Sfinte. A fost o ușă deschisă tuturor.

Rămâne în memoria noastră ca o femeie creștină model prin participarea la slujbele bisericii, prin cinste și corectitudine și mai ales prin vrednicie.

Pentru toate aceste calități, rugăm pe bunul Dumnezeu să-i păstreze numele scris în cartea vieții și s-o numere printre dreptii Săi.

A fost pelerin la Locurile Sfinte pe care le-a iubit și astăzi pleacă la Ierusalimul ceresc, ce o așteaptă să întregască cetele sale veșnice.

Dumnezeu s-o odihnească! ❖

Părintele Dinu